

PMMP, Merimiehen vaimo

Hn ei voinut itselleen mitn
katkeruuden siemen sai it
teki pesn rintaan jonnekin
Kun ei kynyt koskaan kouluja
teki sitten paljon lapsia
yht monta kuin varpaitaankin
Aina sydn lyyhistyi
kun lhdn hetki jlleen lhestyi
mutta heikot vain tunteitaan nytt
Laitureilla heiluttaa
kaikki joiden osa on odottaa
Laiva miest vei, ja vaahtopt
kauas tlt pois ja Impimn
Vaimo ji ja kaitsi lapsiaan
vuodet kasvoihin si polkujaan
Hn ei aina ollut tllainen
vihainen ja vanhanaikainen
en puhuu yksin seinille
Ristipistotaulut tuijottaa
kun hn selaa postikorttejaan
lapset eivt koskaan vieraile
Vaikka rannalle taas j
se pyh viha rintaa lmmitt
Miten siit vuodet menneet onkaan
kun laiturille lapset vei
ja laiva tuli, mies tullutkaan ei
Seurahuoneella
kirkkaansinisess mekossaan
laittanut tunnin hiuksiaan on
ullakkohuoneessaan
Mies kauan katsoo
luokse kvelee ja pyyt tanssimaan
sanoo ett illan jokaisen tanssin
hn vain yksin saa
Poskin punaisin hn puistaa ptn
joka sanan painaa mieleens
on empivinen
mies taas vahva, pttvinen
ottaa mit huvittaa
ja nyt hn tytn haluaa
Elm on laulun haaveunta
merten prinssi ja valtakunta
Orkesteri soittaa
viulu ei voi en kauniimmin vaieta
Ottein lujin mies tanssittaa
huolehtii, eik pst koskaan
Ksiss on viel voima, tunto
vanhuus kaukainen sairaus outo.